

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Treceri nevăzute

2

Pr. Andreas Konanos

*Dragoste
pentru totdearna*

Pr. Andreas Konanos

*Dragoste
pentru totdeauna*

Traducere din limba greacă de

Nicușor Deciu

EDITURA EGUMENITA

2017

Cuprins

Prolog	7
Introducere	13
Învăț să aștepti!	17
Dragoste pentru totdeauna	51
Dumnezeul meu, o îmbrățișare ești în întregime!	83
Nu suport constrângerea	121
Toate vor merge bine	161
Uneori sunt de vină și părinții... ..	197
Pocăința – cea mai modernă mișcare	239
Cu puțin înainte de examene	275

Distribuitor:
S.C. Egumenița S.R.L.

C.P. 1

C.P. 40

801720 Galati

tel./fax: 0222-326.111

e-mail: editura@egumenita.ro

www.egumenita.ro

RO

Învată să aștepti!

Există un cuvânt pe care omul tânăr nu-l poate suporta. Există un cuvânt pe care și cel de vârstă mai mare are dificultăți să-l trăiască. Însă, acest cuvânt a fost îmbrățișat foarte tare de Dumnezeu nostru. Este realitatea Lui intimă. Care este cuvântul acesta? Cuvântul „răbdare”.

Acest cuvânt mă gândesc să vi-l spun astăzi, ca răspuns la marele număr de întrebări pe care le puneți, al problemelor pe care le aveți, al mesajelor pe care le-ați trimis, al scrisorilor și e-mailurilor pe care le-ați scris pe adresa acestei emisiuni. Dar și din contactul pe care-l avem cu lumea, cu frații noștri în Biserică, la Taina Spovedaniei și oriunde ne aflăm și suntem văzuți, înțeleg că răspunsul la multe dintre problemele care ne preocupă pe noi toți este acest cuvânt.

Trebuie să înveți să faci răbdare. Nu doar să spui acest cuvânt altora „să faci răbdare/să ai răbdare”*, nici doar să-l citești în cărți și în omilii, ci să fie trăirea *ta personală*, caracteristica ta.

* Expresia exactă din limba greacă este „a face răbdare”, spre deosebire de limba română care folosește expresia „a avea răbdare”. Am păstrat totuși și forma grecească pentru caracterul său mai activ (*n.tr.*).

Merită ca pentru anumite lucruri să aștepți. Este nevoie să aștepți. Lucrează Dumnezeu. Doar că are propriile Sale ritmuri. Dumnezeu lucrează foarte răbdător. Și natura face la fel. O florică va înflori la timpul ei. Vezi chiar schimbarea anotimpurilor. Observă de asemenea cum crește trupul nostru. Toate acestea se schimbă, dar în ritmuri foarte diferite față de acelea cu care ne-a obișnuit societatea noastră nebunească. Această alergătură, această panică, tulburarea care ne face pe toți să fim foarte grăbiți, Îl lasă pe Dumnezeu de-o parte, nepărtaș la aceste lucruri. Dumnezeu nu intră într-aceste ritmuri nebunești ale noastre. El se mișcă în propriile Sale ritmuri ale dragostei și răbdării Sale. Domnul nu este neliniștit, Domnul Se mișcă în chip liniștit.

Învață și tu. Toate să se facă liniștit. Liniștește-te și învață să aștepți și să nu te grăbești. Învață în viața ta să nu voiești să între Dumnezeu în neliniștea ta, încât să-l neliniștești chiar și pe Dumnezeu, ci străduiește-te tu să intri în atmosfera lui Dumnezeu. Exact în acea atmosferă a răbdării, a așteptării, a liniștirii, încât să te asemeni tu cu Dumnezeu, iar nu El cu tine. Rugăciunea îți va oferi acest dar. Nu este lesne să-l simți. Dacă vrei, fă rugăciune ca să înțeleg și eu aceasta și s-o trăiesc. Nu intră Dumnezeu în ritmul nostru nebunesc. Iar aceasta, din fericire. Pentru că ceea ce trăim noi este ceva spasmodic și bolnăvicios. Cum altfel să numești această cursă nebunească

care ne cuprinde? Dumnezeu, însă, are propriul Său ritm. El nu este ca noi. Lucrează, dar nu așa cum vrem noi. Noi vrem acum și aici. Iar Dumnezeu ne spune: „De ce nu luați aminte ca să vă învățați de la sinele vostru? De ce nu priviți la alcătuirea voastră, încât să înțelegeți cum v-am plăsmuit? Nu înțelegeți că v-am dat motive ca să vă amintiți răbdarea? Când ai rămas însărcinată? În urmă cu câteva luni? Și când îl vei naște pe copilul tău? După nouă luni. De ce? De vreme ce copilul acesta există înăuntru din însuși momentul concepției, de ce nu se naște în ziua următoare? Nu aş putea Eu, Dumnezeu, să fac în așa fel ca pruncul să se nască a doua zi? Da, dar te învăț și în acest mod, pe tine care vei deveni mamă, să aștepți. Și pe tine care vei deveni tată, de asemenea. Să aștepți și tu. Să înveți răbdarea”.

Se naște copilul tău și-ți dorești dintr-odată să crească, și vin vizitatori acasă la tine și-i întrebi: „Cum vi se pare? S-a schimbat? A crescut? S-a înălțat, așa-i? Ia privește cât s-a făcut! Ce degete are! Privește ce piciorușe! Cât s-au mărit piciorușele lui!”. Și-i vor face urări, ca dacă e cu puțință, să aibă o scuturătură bruscă, ca să ajungă om mare dintr-odată. Domnul îți grăiește în acest chip: „Ai văzut cum crește copilul tău? Încet-încet, liniștit. Va crește într-un ritm liniștit”. Acestea sunt ritmurile lui Dumnezeu. Ritmurile răbdării.

Domnul știe aceasta foarte bine. De aceea și menționează în Sfânta Scriptură că patruzeci de

ani i-a așteptat pe israeliteni când au ieșit ei din Egipt, ca să meargă în pământul făgăduinței. Au ieșit și nici ei nu știau că vor face patruzeci de ani. Spuneau: „Ei, vom ajunge și noi în curând. Dar acest «în curând», oare cât va dura? Nu credem că va fi peste câteva luni. Cât va dura acest parcurs?”. Totuși nu a fost doar puțin timpul în care au mers. Au fost patruzeci de ani încheiați. Patruzeci de ani a făcut și Domnul răbdare împreună cu ei. Dacă veți citi *Psaltirea* veți vedea aceasta. Este foarte frumoasă *Psaltirea* regelui David și spune multe lucruri despre răbdare. Și despre răbdarea pe care o face Dumnezeu față de noi și despre răbdarea pe care o facem noi în fața lui Dumnezeu și-L așteptăm.

Mi-a făcut o impresie deosebită ceea ce am citit într-un psalm, că israelitenii de multe ori se întorceau către idoli și „nu așteptau voia lui Dumnezeu”. Și explică alături că „nu așteptau să vadă ce plan are Dumnezeu pentru ei”. Erau nerăbdători. Ceva pregătea Dumnezeu în scopul de a-i ajuta, dar aceia nu așteptau. De aceea alergau grabnic la ceea ce le ieșea în față: idoli, dumnezei mincinoși, soluții ușoare, păcate, curvii. Alegeau cu grabă și preferau lucrurile ușoare. Însă lucrurile frumoase au nevoie de răbdare. Nu se întâmplă îndată. Lucrul bun, cu adevărat, întârzie să se facă. Și întârzie să vină, și este nevoie să-l aștepti. Dacă te grăbești, cum te vei bucura? Dumnezeu i-a așteptat patruzeci de ani, ca să se înmoaie și să

se smerească. I-a așteptat cu răbdare, astfel încât să-L adore pe El, iar nu pe idoli.

A așteptat Domnul și pentru întruparea Lui în lume. M-a impresionat foarte mult ceea ce zice Sfântul Isaac Sirul, că Domnul nu S-a întrupat doar ca să ierte păcatele noastre, ci în principal pentru ca să ne arate cât de mult ne iubește. Din *dragoste* S-a întrupat. Păcatele le-ar fi putut ierta și așa cum se afla, în spațiul Dumnezeirii. Este Dumnezeu și face tot ce voiește. Poate să ierte printr-un singur cuvânt al Său, printr-o singură voie a Sa. Cine se pune împotriva voii Domnului? Problema nu a fost aceasta. Ci a voit, spune Sfântul Isaac, să se identifice Dumnezeu atât de mult cu noi, și de aceea S-a întrupat.

Dintr-o *dragoste* necuprinsă a voit să se unească cu noi pentru ca să ne simtă, tocmai așa cum suntem, la măsurile la care suntem. Eu sunt om. A devenit, așadar, și El om. Pe această *dragoste* a Sa fără de margini și măsuri, care L-a făcut să devină om, a ținut-o cu răbdare atâtea veacuri! De atunci de când l-a plăsmuit pe om a așteptat cu răbdare momentul potrivit pentru a Se întrupa. Și Dumnezeu însuși a făcut răbdare. A așteptat în tăcere. Și deși putea de la doisprezece ani să vorbească în chip mișcător și să uimească, a făcut răbdare treizeci de ani, încât să se înfățișeze în sinagogă și să iasă dintru nea-rătare la activitatea publică, și Să-și dezvolte lucrarea, să vorbească, să facă minuni.